

„Rok v Kongu mě posunul vpřed“

Salesiánští dobrovolníci představili v Jičíně svoji práci. Mladí Češi jezdí po světě a pomáhají nejchudším z chudých.

■ TOMÁŠ KUČERA

JIČÍN | Je po vyučování, a přesto v jedné třídě Lepařova gymnázia v Jičíně je plno. V lavicích sedí převážně studenti středních škol z Jičína a okolí, které přilákala netradiční přednáška organizovaná Oblastní charitou Jičín. Čtyřicetiletá Iveta Pešatová a jednadesátiletý katolický kněz Jaroslav Mikeš vyprávějí o dobrovolnictví v zahraničí, kde Salesiáni pomáhají chudým. Oba mají s prací v misiích v problematických koutech světa bohaté zkušenosti.

„Cílem je otevřít studentům nové obzory, aby se dozvěděli, že vůbec tato možnost existuje,“ říká Mikeš, který procestoval jako dobrovolník desítky zemí světa.

Mise v zahraničí není dovolená

Někteří z posluchačů se možná stanou dobrovolníky v Bulharsku, Zambii, v Mexiku nebo v Demokratické republice Kongo. Iveta Pešatová se nedávno po více než roce z poslední jmenované země vrátila. „Rok v Kongu mě změnil. Posunuly se mi hranice trpělivosti, protože jsem pomáhala v internátu pro devadesát kluků z ulice ve věku od šesti do dvaceti let. Kromě nich tam docházely ještě další děti. Práce bylo dost a nebylo to vždy jednoduché. Upevnila jsem se i ve víře, získala životní nadhled. Jsou tam lidé neuvěřitelně chudí. O to více mě překvapilo, jak jsou šťastní. Dokážou se radovat z toho

Iveta Pešatová více než rok pracovala v Kongu ve městě Lubumbashi na jihu země s dětmi ulice.

FOTO | ARCHIV IVETY PEŠATOVÉ

mála, co mají, a vážít si daného okamžiku,“ říká vysokoškolačka. Dobrovolníci vyjíždějí do světa přes projekt Adoptce nablízko, který zajišťuje Salesiánská asociace Dona Boska.

Na zdi třídy nad školní tabulí běží video, které v Kongu natočila. Záběry zaprášených a lidmi přeplněných ulic se v krátkých sekvencích střídají se záběry hliněných chatrčí domorodců kontrastujících s úhlednými domy salesiánské misie ve městě Lubumbashi, domorodých tanců, roztomilých černošských dětí nebo strašidelných masek šamanů. Zvědavě poskakující kamera tomu všemu dodává na autentičnosti. „Důvodů, proč jsem se pro zahraniční misi rozhodla, bylo hodně. Po bakalářské zkoušce na vysoké škole jsem měla před sebou volný rok, neměla jsem žádné závazky a přemýšlela, jak s následujícími měsíci naložím. Převážila touha tento čas využít smys-

lupně. Proto jsem kývla pro dobrovolnictví v salesiánské organizaci, a nelituji toho,“ říká mladá žena, která už předtím v Česku tři roky pomáhala salesiánům jako dobrovolnice, tedy bez nároku na honorář. Díky tomu byla v kontaktu s lidmi, kteří mise absolvovali, a to jí při rozhodování pomohlo.

Chudoba na každém kroku

Demokratická republika Kongo patří k těm zemím světa, kde role státu selhává a chudoba je všudypřítomná. „Hodně dětí proto žije na ulici. Některé se tam dostaly poté, co je vlastní rodiče obvinili z takzvaného čarodějnictví. Třeba když umře kráva, zodpovědnost často padne právě na nejmladší dítě, které je prý v moci zlého ducha a musí z domu pryč. Je to velký problém,“ vysvětluje.

Ve dvoumilionovém městě Lubumbashi v provincii Katanga na jihu země v salesiánské misi kromě jiného vyučovala francouzštinu, matematiku a odpoledne vedla zájmové kroužky nebo s dětmi jezdila na výlety do okolí.

„Ačkoli z médií se o Kongu dozvídáme zpravidla jen to, že se tam válčí, unášejí a znásilňují ženy, cítila jsem se tam bezpečněji než třeba v Praze. Je pravda, že Kongo je asi čtyřicetkrát větší než Česko. Na jihu země, kde jsem pracovala, byl však klid,“ říká Pešatová.

V rámci projektu pro děti ulice bylo čtrnáct domů včetně školy, internátu nebo chráněných dílen. V Lubumbashi salesiáni provozují i střední školu a univerzitu.

Jaroslav Mikeš se po změnu nedávno vrátil ze severovýchodní Indie, kde připravuje půdu pro české dobrovolníky, kteří by tam měli učit děti z chudých rodin.

„Salesiáni tam působí v náročném prostředí. V horách operují separatisté, přesto misionáři zůstávají. Starají se o nejchudší z chudých. Práce je tam složitá, avšak velmi důležitá. Generace malých dětí je vůbec první, které by se mělo dostat vzdělání. Potřební jsou tam hlavně učitelé,“ říká Mikeš. Pracuje v týmu instruktorů, kteří připravují české dobrovolníky na zahraniční mise. „Není podmínkou, aby dobrovolník byl věřící. Musí mít však dobrou vůli jít do křesťanského prostředí a respektovat ho. Kromě toho je nutné, aby uchazeč byl psychicky odolný, zdravý, znal anglicky, bylo mu více než osmnáct let a měl vyřešenou motivaci pobytu,“ doplňuje. Ví, o čem hovoří. Práce s chudými či drogově závislými lidmi, natož pak v prostředí odlišné kultury a tradic, je náporem na psychiku a lidi dokonale prověří.

➔ Více na jicin.5plus2.cz

Jaroslav Mikeš a Iveta Pešatová (vlevo) přijeli do Jičína seznámit studenty s možností pracovat v zahraničních misiích salesiánů.

FOTO | TOMÁŠ KUČERA, ARCHIV IVETY PEŠATOVÉ

Salesiáni

- kongregace v katolické církvi
- v 19. století ji založil italský kněz Jan Bosco
- v českých zemích od roku 1927
- pečují hlavně o chudé děti
- působí ve více než 150 zemích
- Salesiánská asociace Dona Boska (SADBA) vysílá do různých zemí světa vyškolené misijní dobrovolníky, kteří tam pracují v salesiánských střediscích (www.sadba.org).
- prioritou českých salesiánů je misie v Bulharsku